

Sefanja – de Dag des Heren

Context

Sefanja is één van de kleine profeten en zijn naam betekent “verborgen God” of “beschermd door God”. Hij is afstammeling van de goede Judese koning Hizkia (vierde generatie). Hij is ongedeerd gebleven tijdens de kinderofferpraktijken van koning Manasse, waarbij de kinderen van de koning geofferd werden aan de God Moloch op bevel van de koning zelf. Sefanja is waarschijnlijk door zijn moeder achtergehouden en vandaar dat hij “verborgen God” heet.

Na Hizkia is Juda verder van God af gegaan. Manasse had naast de kinderoffers en de aanbidding van Moloch ook nog fallus-symbolen en asjera-palen op heilige plekken laten zetten, waardoor het volk weer terug ging naar de vruchtbaarheidscultus met de bijbehorende seksuele uitpattingen. Ook had Manasse zich ingelaten met astrologie en spiritistische mediums. Gods oordeel over Manasse in 2 Kronieken is, opvallend genoeg, dat Manasse meer kwaad heeft gedaan dan de oorspronkelijke Kanaänieten. Dus Juda gedroeg zich nóg slechter dan Kanaän. Na Manasse kwam een koning kort aan de macht die werd vermoord, en daarna kwam een achtjarige op de troon, Josia. God stuurde Sefanja om te voorkomen dat Josia de verkeerde kant zoals Manasse op zou gaan en dat het daarom Juda niet zo zou vergaan zoals Israël, aangezien Israël was weggevoerd en nooit meer teruggekomen.

De boodschap van Sefanja speelt rond het thema “de Dag des Heren”. Dit is een tijdperk van Gods oordeel, waarin de zaken worden rechtgezet en onrecht bestraft. Gods toorn ontbrandt omdat hij “geërgerd” is. De profetie is een waarschuwing voor de ontbranding van Gods toorn op Zijn Dag. Het boek bestaat eigenlijk uit drie delen, die ongeveer overeenkomen met de hoofdstuknummers.

Tekststudie

Vreemde godsdiensten

In dit eerste gedeelte maakt de profeet zich druk over de vreemde godsdiensten die in Juda vaste grond gevonden hebben. Hij doet vier principiële belangrijke uitspraken over de Dag des Heren. In de eerste plaats dat vooral de priesters zelf de oorzaak waren van de afgoderij van de mensen (1:4-6). Daarna beschrijft Sefanja wat er gaat gebeuren als God komt oordelen (1:7-9). Het oordeel zal een ramp zijn voor het volk (1:10-16), maar dit kan worden afgewend (2:1-3).

Lezen: Sefanja 1:1-2:3

- Vers 2-6: Wat vinden jullie van de mate van Gods toorn die hier uiteen wordt gezet?
- Vers 9: Wat denken jullie dat hiermee wordt bedoeld?
  - Is bijgelovig zijn een probleem?
  - Ben je zelf ook bijgelovig?
- Vers 12: Wat vinden jullie van deze gedachte die leefde onder de mensen? Denken jullie dat dit nog veel voorkomt?
- Vers 14: De dag des Heren wordt soms wel eens voorgesteld als een prachtige dag (‘Ik verlang zo naar die dag’ – opwekking 665). Hier lijkt het niet zo positief. Hoe kan je dit rijmen met elkaar?

Oordelen over gebieden uitgesproken

Sefanja richt zich hier tot de naties rondom Juda. Dat zijn Filistea, Moab, Ammon, Egypte, Nubië en Assyrië. Bijvoorbeeld de Filistijnen zijn in Kanaän geplaatst als instrument van God om de Israëlieten te tuchtigen. God wijst volken hun plaats.

Lezen: Sefanja 2:4-15

- De Filistijnen zijn tegelijkertijd met Israël het Beloofde Land binnengetrokken. God zei dat dit volk daar was geplaatst om als middel te dienen om Israël te tuchtigen. Ook andere volken, zoals de Assyriërs en de Babyloniërs zijn hiervoor gebruikt. Wat vinden jullie van Gods manier om Zijn volk te tuchtigen?
- Is het niet onrechtvaardig om nóg slechtere volken Israël te laten straffen?
- In dit gedeelte wordt beschreven hoe de omringende volken gestraft worden. Wat vinden jullie van deze manier?

Verlossing in de toekomst en zegeningen

In dit laatste gedeelte wisselt het thema sterk van vervloeking naar zegen. Net alsof Sefanja wil zeggen: “Kies nou zelf wat je wilt hebben. Wil je echt dat God je oordeelt?” God is vol genade en wil dit ook aan ons tonen, maar wij moeten er wel om vragen. Het boek eindigt met een woord van hoop. Het lijkt alsof de laatste woorden van God zijn “Wil je Mijn genade niet?”. God verlangt er niet naar om te straffen. Hij wil genade tonen en dus laat Hij ons als laatste een woord van hoop voor de toekomst horen.

Lezen: Sefanja 3

- Vers 5: Waarom kent iemand die onrecht doet geen schaamte?
- Vers 8 en 9: In vers 8 en daarvoor wordt beschreven wat God zal doen door zijn toorn over de volken uit te storten. Hoe kan de verbinding vanaf hier worden gelegd naar vers 9?
- Vers 11: Wat laat God hier van Zijn karakter zien?
- Vers 11: “Wie van overmoed vrolijk is laat ik uit je midden verdwijnen”. Wat vindt God van hoogmoed? Herken je ook hoogmoed bij jezelf? Zou je hier iets aan willen doen?
- Vers 20: Hoe kun je deze belofte van God toepassen in deze tijd op onze levens.